

11564-07-17

ת.צ. -06-17

**בבית המשפט המחוזי
בתל-אביב**

בעניין:

מספר אליפרוכת ת"א 313540726

ע"י ב"כ עות"ד יוחי גבע

מדרך מאיר ויסגל 2 פארק המדע – רחובות 76326

טלפון : 08-9102341 , פקס : 08-9102341

התובע

- ננד -

ג. ויליפוד אינטראנשיונל בע"מ, ח.פ. 520043209

נהל חrif, 4, יבנה, 8110602

הנתבעתסכום התביעה: 4,000,000 ש"חסכום התביעת האיש: 83.80 ש"ח**תובענה כייצוגית**

1. תופעה זו עניינה בהפרה בוטה של הוראות הדין ובהטיית הרכך. נואה, כי אין חמור מאשר יצורן הממייחס למוציאיו תוכנות שאין להן, במטרה להשיא את רוחו. יצורן שכזה, מלבד הפגיעה בחרכנים, זוכה ליתרונו בלתי הוגן על פני מתחמי החגנונים, אשר מוצרייהם עומדים בהוראות הדין הרלוונטיות.
2. לעניינו, מיבאת ומשווקת המשיבה, מ"ץ רימונים 100% טבעי (להלן: "מ"ץ רימונים 100% טבעי").

3. המשיבה מתחזרת בטבעותן של המיצ'ז. ודוק, אין מדובר במי'ץ טבעי, אלא בכזה המצויר מרכז. מיצים טבאיים הנם כאלו הינשתיים מהפרי אל התקבוק, מפוסטרים, ונמכרים לצרכן כמות שחים. מיצים העשויים מרכז הם אינם מיצים טבאיים, ואין לכנותם ככלה.

4. סעיף 2.5.1.5 לתקן ישראלי 52 (2002), החל על מיצי פירות קובע באופן הבא:

“מותר לסמן את הכינוי ‘טבאי’ כחלק מסימן שם המוצר, או שלא כחלק ממנו, רק אם המוצר יוצר מפני טרי (בלא חומץ ולא מלחית מרוכזת) ואם הוא עומד בקריטריונים האמורים המפורטים בתקן הישראלי תי 1145 לגבי סימון הכינוי ‘טבאי’.”

5. מדובר בתקן רשמי ומהחייב.

6. מלבד הפרת הוראות הדין, מעשה של המשיבה גורמים להטעית הצרכן, אשר מטבחם של דברים אינו בקיא בחוראות התקן, וסביר כי הוא רוכש מי'ץ “טבאי”, ובפועל רוכש מי'ץ שאינו טבעי. מעשה של המשיבה אפשריים לה ליקיר את מחיר המוצריים, ולמכרס במחירים של מיצים טבאיים. כך שבסופו של יום, צרכנית של המשיבה (ובכללם המבקש) ניווקו חן בהיבט הכלכלי, והן בהיבט של הפגיעה בחופש החבירה, המוצאת ביטוי בצריכת מוצר הקרוב פחות אל הלבע (ובריא פרחות) מן המובטח.

7. נסיבות אלו מצדיקות הגשת תובענה ייצוגית, במסגרת יתבקש ביהם יש לנכבד להורות למשיבה לפצות את לקוחותיה. חשוב לא פחות, יתבקש ביהם יש לנכבד למשיבה לתקן את אריזות המוצריים.

8. עד כאן תמציתם של דברים וכעת נפרטם. וכך יהא סוזר הדין: נחילה בהרצאות העובדות כסדרן. ממשיק ביפורוט חיעילות המשפטיות העומדות למבקש ולהברי הקבוצה. וכן נעה עמידה על התקיימות התנאים לאישור התובענה כייצוגית.

ב. רקע עובדי:

ב.1. פרטיים הנוגעים למשיבה

9. המשיבה, הינה יבואנית מהגדלות בישראל. בין היתר מיבאת היא, ומשווקת בישראל, מי'ץ רימון 100% טבעי.

- פרטי המשיבה מאתר רשם החברות מצ"ב בנספח 3 לבקשת זו.

- עמי רלונטי מאתר המשיבה מצ"ב בנספח 4 לבקשת זו.

- תמונות אריזות מץ רימון 100% טביי מצ"ב בנשוף "5" לבקשת זו.

10. על גבי אריזות המוצרים, מצוין באוטיות ענף הסימון "100% טביי", גם באתר המשיבה, ביחס למץ הרימון, מצוין כי מדובר במץ טביי.علاה מכל ספק, כי המשיבה מתיחסת אל המוצר בלבד מץ טביי, וכי כך מוצגים חס בפני הצרכן התמים.

ב.2. פרטיים הנוגעים לבקשת

11. המבקש, הינו לקוח מן השורה של המשיבה. בעבר, נהג המבקש לרכוש בעיקר מיצים של היצרניות המוכרות (כגון פריגט ופרימור), אך במהלך השנה האחרונות החל המבקש לרכוש מיצים גם מתוצרת המשיבה.

12. המבקש נתקל לראשונה במוצריה של המשיבה בראשת השיווק "טיב טעם", שם רכש לראשונה את המץ. לאחר מכן, רכש המבקש לפחות 3 פעמיים נוספת את המץ בסניף "טיב טעם".

13. יודגש, כי כרובית הלקוחות המקיימים אינם מצוי בפרטי ההגדדות שבתקן, וכאשר נתקל בסימון "טיבי" המופיע על גבי אריזות המוצרים, הוא הניח כי הוא רוכש מוצר "טיבי", פשטוטו כמשמעותו.

14. חשו של המבקש התחיל להתעניין כאשר חזה באחד הימים באריזות מץ תפוחים טביי של חברת קשת (רמת גן).

15. המבקש השווה בין אריזות שני המוצרים – אשר שתיהן מתיחסות אל המץ "טיבי" – וגילתה את הממצאים הבאים:

(א) מץ התפוחים הטביי מתוצרת קשת נסחט מתפוחים טריים.

(ב) מץ הרימוניים מתוצרת המשיבה, מיוצר מטורכי. הדבר מצוין באוטיות קטנות על גבי האריזות.

16. בשלב זה בחר המבקש לפנותו ליעוץ ומשפט, במסגרתו הובהר לו כי המץ מתוצרת המשיבה אוטם רכש כלל אינו מץ טביי, ואינו יכול להיות מוגדר ככזה. בנסיבות העניין, ועל מנת למנוע הטעיה של צרכנים נוספים, כמו גם במטרה למנוע את המשך התשערותה של המשיבה על חשבונן הציבור, בחר המבקש להגיש תובענה ייצוגית זו.

ג.2. הפרת הוראות הדין בידי המשיבה

17. יסודות עולות "הפרת חובה חוקה" מנויים במסגרת הוראות סעיף 63 לפקודת הנזיקין, הקובע באופן הבא:

- (א) מפר חובה חוקה הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו על פי כל חיקוק - למעט פקודה זו - והתיקוק, לפי פירושו המקורי, גועד לטובתו או להגנתו של אדם אחר, וההפרה גרמה לאותו אדם נזק מסווג או מטיבו של הנזק שאליו נקבעו תכונות החיקוק; אולם אין האדם האثر זכאי בשל ההפרה לתויפה המפורשת בפקודה זו, אם החיקוק, לפי פירושו המקורי, הקבען להוציא תרופה זו.
- (ב) לענין סעיף זה וואים חיקוק כאילו געשה לטובתו או להגנתו של פלוני, אם לפי פירושו המקורי הוא גועד לטובתו או להגנתו של אותו פלוני או לטובתם או להגנתם של בני-אדם בכלל או של בני-אדם מסווג או הגדר שעומם נמנה אותו פלוני.

18. בהלכת בהם"ש העליון בע"א 145 ועקבו ד' המועצה המקומית בית שמש, פ"ד לו(1) 113, בעמ' 139, פורטו היסודות הנדרשים לצורך קיום עולות הפרת חובה חוקה, שהinct:

- א. קיום חובה המוטלת על המזיק מכוח חיקוק.
- ב. החיקוק גועד לטובתו של הנזוק.
- ג. המזיק הפר את החובה המוטלת עליו.
- ד. ההפרה גרמה לנזוק נזק.
- ה. הנזק אשר נגרם הוא מסווג הנקיים אליו נקבעו תכונות החיקוק.

קיומה של חובה בדין

19. המשיבה הפרה את הוראות סעיפים 15 ו 17 לחוק חנינה על בריאות הציבור(מזון) התשע"ו - 2015 חמורים לכך:

- סעיףן מזון 15. (א) يُقرن أو يبيان סמן את המזון או את אריזתו, לפי העניין, בהתאם לתקנים אלה ולא יותר מהמפורט הקבועים בסעיף קטן (ב) או בסעיף 90, לפי העניין:
- (1) הוראות לעניין סימון שנקבעו בתקנות לפי חוק זה;
 - (2) סימונים כפי שנקבעו באחד או יותר מalaria:
- (א) חקינים ורשאים לפי חוק התקנים הקיימים על מזון, לרבות על חומרים או موוצרים הקיימים במגע עם מזון;
- (ב) תקנות או צוים, שהותקן בחתייעצות עם שר הבריאות או ב共识ו,

לפי סעיף 7(ב) לחוק הגנת הצרכן:

(ג) צוים לפי חוק הפקוח על מוצרים ושירותים הולמים על מנת, לרבות על תומכים או מוצריים הבאים בענין סיכון מזון;

(3) הוראות לפי פסקה (1) להגדולה "תקיקת המזון", שעניין סיכון מזון.

(ב) יצון ישלים את עמידתו בסימנים לפי סעיף קטן (א) בטרם הובלת המזון למחסן שנמצא מזמן לאחר הייצור או לשיווקו, אלא אם כן נקבע אחרת ברישון הייצור שלו.

(ג) יבוין ישלים את עמידתו בסימנים לפי סעיף קטן (א), בהתאם להוראות סעיף 90.

(ד) משוקן יסמן את המזון או את אריזתו בהתאם כאמור בסעיף קטן (א) החלות על פעולתו כמושוק או נוגעת למקום מכיר המזון.

אייסור הפעעה בגין 17. עסק במזון לא יעשה אחד מלאה במטרה להטעות את מקבל המזון בנוגע למהותו או למקומו או לאיכותו לאיכותו של מזון:

(1) לעניין יצרן...

(2) לעניין יצחן, יבוין או משוקן – סימן מזון ביבנה להוראות סעיפים 15 ו-16, או תיאור מזון באמצעות תווית, מסנן, פרטומת או הגנה אחרת של מידע באופן שאינו תואם את המזון או את חכונותו;

(3) לעניין משוקן – מכירת מזון שהוא לו חומר או רכיב או שטופל או עובד כאמור בפסקה (1), או מזון שוטמן או תואר כאמור בפסקה (2).

20. סעיף 9(א) לחוק התקנים, תש"י-ג' 1953 קובע באופן הבא:

"לא ייצר אדם מצרך, שמיידרתו שלו נקבע בתיקן רשמי, ולא יבוא ולא ייצאו, ולא ישתמש בו בכל עבודה שהיא, ולא יבצע עבודה שהכללים התקנים נקבעו בתיקן רשמי, אלא אם התאימו המוצר או תהליכי העבודה לדרישות התקן הרשמי, או אם נקבעה הוראה אחרת באכזרה שבה הוכרה התקן כתיקן רשמי."

21. סעיף 2.5.4.2 לתקן ישראלי 52 (2002), חחל על מיצי פירות ובכלל זאת מיצי רימוניים, קובע באופן הבא:

"מורור לסמן את הכינוי 'טבעי' בחלק מסימן שם המוצר, או שלא כחלק ממנו, רק אם המוצר יוצר מפרי טרי (בלא תרכץ ולא מחייב מרכיבות) ואם הוא עומד בקריטריונים האחרים המפורטים בתיקן הישראלי ח"י 1145 לגבי סימן הכינוי 'טבעי'."

תקן ישראלי 52 (מיצי פירות ותרciוזיהם) מצב **בנספח "ג"** לבקשת זו.

מעבר לכך, הוראת סעיף 1.5.2 לתקן 52 שכותרתה "מיון לפי תהליכי ייצור" קובעת באופן הבא:

"**1.5.2.1 מיון לפי תהליכי ייצור**

1.5.2.1.1 מיון לפי תהליכי ייצור

23. מדובר בסעיפים **רשמיים** בתיקן. לשם סיבור האוזן, התקנים רשמיים הינם מחייבים לכל דבר ועניין, ודינם כדין של חוק. הפרת הוראות של תיקן רשמי הנה חפורה של חובה חוקת.

המשיבה הפעלה את הוראות ח"זין

24. המשיבה הפה את הוראות הדין. בהתאם לתקן, מותר לסייע את המיצים הרלוונטיים לבקשה לטביעים **אך ורק במידה והם יוצאים מפרי טרי, ולא מתרכיז.**

25. אלא שעל גבי אריזת המוצרים, מצוין באוטיות קטנטנות, כי המוצרים מיוצרים מתרכיז בנסיבות מסוימות בלבד, **אין מדובר במיצים טביעים, אלא במיצים העשויים מתרכיז.** וודא, כי אין הדבר בעניין סמנטי אלא בעניין מוחותי מכיון כמותו, שכן אין השוואות בין מיצ' הנשחט מתפוחים טריים ובין מיצים המיוצרים מתרכיז, הן מבחינת הטעם והן מבחינת הערכים התזונתיים. **וחישב,** מובן כי הרצף הסביר נכון לשלם סכום נבויה יותר בגין המיצ' הטבעי, מאשר זה העשויה מתרכיז.

החברה נעוצה להגנתו של הלוקט

26. הוראות התקן, נועד בין היתר להבטיח **תאמיות בין מוצרים.** סעיף 8(א) להוראת חוק התקנים קובע באופן הבא:

"השור רשי, לאחר תתייעצויות עם נציגי הייצונים והצרכנים, להכריז בהכרזה שפורסמה ברשותו על תקן מסרים, כולל או חלקו, ועל תקן ישראלי רשמי (להלן – תקן רשמי), אם נכחה כי הדבר דרוש להשגת אחת המטרות האלה:

- (1) שמירה על בריאות הציבור;
- (2) שמירה על בטיחות הציבור;
- (3) הגנה על איכות הסביבה;

(4) הספקת מידע, כאשר לא קיים מידע או מוגנון חולפי העשוי להקנות הגנה לצרכן; תקן שיוכחו לפי פסקה זו, לרבות הוראה בו, יהיה תקן להספקת מידע בלבד;

(5) הבטחת תאמיות או חולפות של מוצרים:

(6) מניעת נזק כלכלי ממשמעותו העולל להיגרם לצרכן כתוצאה משימוש במערכות, בהומרים או במוצרים המשמשים לבניה (להלן – חומרי בנייה), הגולמים לעין, וכן מניעת נזק כלכלי העולל להיגרם לצרכן כתוצאה משימוש בחומרי בנייה שאין גלויים לעין.

27. תכליתו של התקן, היא להבטיח כי יצירנים יישעו שימוש בכינויים התואימים את טיבו וטבעו של המוצר, על מנת למנוע מצב בו ייעשה שימוש בכינוי דוגמת "טבעי" על מנת לתאר מוצר שאינו טבעי. רק כך תושג **תאמיות וחולפות בין מוצרים.**

28. מעבר לכך, התקן נועד אף למנוע הטעה בוטה של הרצף, מקום בו ייעשה שימוש במונח "טבעי" על מנת לתאר מוצר שאינו טבעי ושאינו יכול להחשב שכזה.

נgres לבקשת נזק אותו נקבעו החיקום למןעו

- .29. עקב הפרת הוראות זהין בידי המשيبة, נgres לבקשת נזק ממוני, וכן נזק שאינו ממוני.
- .30. לו היה המוכר מסומן באופן חולם, היה המבקש נמע מרכישתו ורכש מץ רימוניים טבעי. לכל הפחות, היה המבקש רוכש מוצריים מתחרים שעולות נמוכה יותר, חמיווראים אף הם מרכז.
- .31. יעור, כי מחירם של חמיצים אותם רכש המבקש, באריזת 1 ליטר, עומד על סך של כ-16.90 ש"ל כולל פיקדון.
- .32. לעומת זאת, ניתן למצוא מיצים העשויים מתרבצ'ו במחירים נמוכים בהרבה.
- .33. בנסיבות בוחן רוכש הצרכן מוצר טוב פחות ממה שנקבע לרכש הוא וכי לפיצוי בגין נזקו הממוני. הפיצוי יכול להיות בגין מחיר המוכר או בשיעור נמוך יותר (השבה חלקלית) (תא. (ת"א) 2474/02 רותם תומר נ' מת"ב מערבות ותשורת בכבלים בע"מ (27.5.2004). שיעור ההשבה החלקלית נקבע בין היתר בהסתמך על שיקולים שונים לרבות, חומרת המשעים, הפרש בין המוכר כפי שהוא לבין המוכר כפי שנמכר וכיוצא בו. במקרים בהם נפסקה השבה בשער חלקי ראה למשל (תיק (י-ט) 4952/07 ה'ז אביה נ' אדמון נ' אדמון גיל (12.5.2008, פורסם ב"בבו"), תיק (י-ט) 4952/07 ה'ז אביה נ' אדמון גיל (12.5.2008, פורסם ב"בבו").
- .34. בנוגע לנזקו הממוני של המבקש, יועמד שיעור ההשבה החלקלית על 50% מחיר של המוצרים.
- .35. המבקש מעירק את נקיי הכלכליים בסך 8.45 ש"ח שקלים פר רכישה, ובסה"כ בגין 4 רכישות, סך של 33.8 ש"ח.
- .36. כמו כן, המבקש סבור כי הוא זכאי לפיצוי בגין נזקיו הבלתי ממוניים ובכלל זאת עקב הפגיעה באוטונומיה, והרגשות השליליים הנלוויים לכך דוגמת כאס, מרמה ואובדן אמונה ביצרני מזון, אותן הוא חש. המבקש שסביר כי הוא צריך מץ טבעי כדי להשתמש מרכז. זהה פגיעה בזכותו הבוחרה העומדת לצרכן. זכותו של המבקש היא לצורך מץ טבעי, אם וככל שהחומר "טבעי" מצויין על גבי האריזה.
- .37. בע"א 1338/97 תנובה נ' רabi, פד נז (1) 682, נאמרו הדברים הבאים בידי כב' השופטת נאור:

הנזק הלא ממוני שהותבע מושען לו מאפיין בתחרות הגלובל הנובעת מכך שמדובר בסיליקון, על כל המטען האסוציאטיבי המלאוה תומר זה. לדעתו, נזק מסווג זה הוא לאירוע נזק בר-פיזי. הטעה בורבר חכלת החלב במרקחה והיא לאכורה בגין גדרה גינה הטעה אינה כזה, יתושים וחושת גועל ופגעה מזון. זכותם של צרכנים היא לקבוע מה יוכירו לפיהם ולגופם ומה ימננו, מי שורוצה למשל לצרכן רק מזון כשר, ויסתכר לו כדיבד שמזון שהוזג תוך הטעה אינו כזה, יתושים וחושת גועל ופגעה באוטונומיה שלו. כך יחוש גם מי שצורך רק מזון אורגני, והתברר לו כדיבד שמזון שפורסם כמזון ארגוני אינו כזה. מי שבקשת לנקת החלב ולשמנן וזקא לא י██ן עם כך שבקשת לו חוץ הטעה תלב שב שיעור השמן גבוה, ולהפוך. בכל המקרים הללו ובמקרים רבים אחרים שנחנן להעלות על הדעת, ישנה פגיעה באוטונומיה של הפרט. אף שאין עמה נזק גופו או סכנה ממשית לנזק גופו. לכל

צורך וערוך העדרפות בוגר למונהתי, העדרפות המבטאות לעיתים את האידאולוגיה שהוא מאמין בה כרך לחיים נכונים או בריאות. אכן, זה שאינו שומר כשרות יכול לומר לשומר הנסיבות: מה קרה אם אכלת מזון שאינו כשר; לא נגרם לך כל נזק. לא זו השקפות של מי שմבקש לשומר על בשורתו או לאכול רק מזון ארגני או מזון דל שומן.

וכך קבעה כב' השופטת פרוקציה באוטו עניין (בפסקה 13 לפסק-דין):

"בעניינו מזכיר בהוספה מרכיב לדבר מכל תוך הפתה חובת התקן הרשמי ללא שהצורך ידע את דבר קיומו של אותו מרכיב במזון שצורך ובנסיבות מסוים שהוא מזון איןנו מזיך לביריאות. לשאלת מידה עוגמת نفس של ذרכן במצבם זה היא בבחינת נזק הנובע ממהלכם הטבעי של הדברים, אין חשובה אחיזה אשר קורואה מעור אחד. אכן עשויים להיות מזבבים קיצוניים שביהם הטעה לגבי מרכיביו של מוצר אכילאה, גם כאשר בהם נזק בריאות, עשויה להיות בעלת חשיבות מיוחדת לצריך מהיבטים שונים, למשל מבחינה ערבית, מבחינת השקפת עולם או עקב קיומה של העדפה מוגדרת למוצר בעל מרכיבים מסוימים לצורך השגת הכללית ספציפית. כך למשל הצגת מוצר אכילאה כקשר אף שאינו כשר, או הצגת מזון ממון ארגני אף שאינו כוה, או הצגת מוצר כDAL-שומן בעור שלמעשה הוא ורב-שומן – אלה עשויה במרקמים להולד נזק לא ממש שנתיין לומר במידת וראות כי הוא נגרם באורח טבעי ובמהלכם הריגל של הדברים כחוצאה ישירה מעוללה הנתבעג בסוג מקרים אלה מצויה בלבazarן העדפה ברורה ומוגדרת למוצר בעל אפיון מסוים – בין העדפה שמקורה בערכי דת והשקפת עולם, בין העדפה הנובעת מערבי טבענות ובין העדפה הבנויות על תכליות לשלוט בהיקף הקלורות הנזרכנות ממזון, וכיוצא באלת עיניים. פגעה בקשרים אלה בזכותו של הצורך לבחור את המוצר הרואי עניינו היא פגעה ממשית בתחום העדרותיו כפרט, ונזקו הכללי מפגיעה זו אינו קשה להוכחה."

קיומה של העדפה מוגדרת וברורה של הצורך לרכוש מוצר בעל איקויות מוגדרות עשייה לתה בדין כדי לגיטימי לחייב את נזקו מהמשוך על הפתה חוביתו שלא להטעתו לגביה הטעתו של המזון הנרכש. עילה מוגנה זה עשויה במקרים מתאימים גם להציג וובענה "יעוניות אשר את בני קבוצתך, השותפים לחוובנה, ניתן להגדיר בלא קשר מיוחד. אולם המקרה שלפניו הוא שונה, והחשובה לו קשה ומורכבת יותר".

38. זכאותו של המבקש לפיצוי בגין הנזק הבלתי ממוני שנגרם, מתיישבת אף עם האמור בפסק-דין של ביהם"ש העליון בע"א 243/83 עיריית ירושלים נ' אליל גולדון, פ"ד לט(1) 113, שם נאמרו הדברים הבאים בהקשר להגדרת נזק (בעמ' 140):

"הגדרה זו ותחבה היא הן לעניין הפגיעה הנכורות ברישא והן לעניין אלה הנכורות בסיפא .. היא כוללת את כל סוגי הנזק, בין פיסי לבין שאינו פיסי, בין ממוני ובין שאינו ממוני.abisod ההגדרה עומדת המציגות המוחשית. היא משותעת הן על נזק פיסי וחנן על נזק כספי; הן על פגעה בתהוושות וגופניות ונוחות, שיש להן ביטוי פיסי, והן על פגעה בחוואות וגופניות ונוחות, שיש להן ביטוי פיסי. לא היה מקרים, על-כן, מבחינת היקפו של המושג "נזק", שלא לכלול בחובו שלילת נוחות גופנית, סבל נפשי ופחד, שאין להם ביטוי פיסי".

39. בנסיבות העניין, יסתפק המבקש בדרישה צנעה לפיצוי עקב הפגיעה באוטונומיה, הגם שניתן היה לנקוב בסכומים גבוהים בהרבה. המבקש מעריך את הפגיעה באוטונומיה בסך של 50 ש"ח. נזקי של התובע מסתכנים על-כן בסך 83.8 ש"ח.

ג.3. הטעייה הצריכה

40. חוק הגנת הצרכן הינו דבר חקיקה צרכני שתכליתו – הגנה על הצרכן. בין היתר, מטרת החוק היא למנוע הטעייה של הצרכן ולגרום לעוסקים במשק להביא לידיית הצרכן מידע מלא אודות הנכס או השירות הנרכש. על תכליתו של חוק הגנת הצרכן עמדה כי השופט שטרסברג-כהן בע"א 97/1977 בז'וני נ' בזק החברה הישראלית לתקשות בע"מ, פ"ד נח(4) 584, בפסקה 9 לפסק דין:

חוק בא להשליט אורות התנהגות על המgor העסקי ולבזבז כליל משחק הוגנים ביחסים שבין הצרכן לעסוק. החוק בא להבטיח כי העסוק לא ינצל את מעמדו הכלכלי העדיף על-מנת להתעשר שלא כדי על אשכונו של הצרכן. על-מנת להגן על הצרכן נקבע בחוק "...שווה של הובות ואיסורים על העוסקים – היצרנים, היבואנים, הפטוררים ונותני השירותים – שמתוחם הכלולתי היא למנוע הטעייה הצרכן, להביא לידייתו מידע מלא ככל האפשר על טיב העסקה שהוא עומד לעשות, ולהתלו כלים למש את זכויותיו..."

וכפי שנקבע ברע"א 8733/96 רوبرט לנגברט נ' מדינות ישראל, פ"ד נח(1), 168:

מטרתו של החוק אם כן, להגן על הצרכן, כך שבשבועו עסקה יפמוד לרשותו מלא המידע ההוגן והנאות, על פי יכול לככל צעריו ולגבש החלטתו בדבר פעילותו הצרכנית. "חוק הגנת הצרכן" נמנה עם התפקידים המתערבת בחוזים שבין צדדים לא שווים, והמשמעות על הצד החזק - הספק - חובת הוגנות מוגברת כלפי הצד החלש - הצרכן ... חוק הגנת הצרכן מבקש לאזן את תוסדו השווין שבין הצדדים על-ידי הטלת חובת גילוי על ספקים".

41. סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן, שכותרתו "איסור הטעיה", קובע את הבאות:

"2. איסור הטעיה"

(א) לא יעשה עסק דבר – במעשה או במחודל, בכתב או בעל-פה או בכל דרך – העולול להטעות צורן בכל עניין מהותי בעסקה (להלן – הטעיה); בלי לגרוע מכליות האמור יידאו עניינים אלה כמהותיים לעסקה:

- (1) הטיב, התקחות, הכמות וחסוג של נכס או שירות;
- (2) המידה, המשקל, הצורה והמרקבים של נכס;
- (3) מועד הספקה או מועד מתן השירות;
- (4) השימוש שניית לעשוות נכס או שירות, הטעולה שניתן להפיק מהם והסיכון הכרוכים בהם;

¹ ההזאות, כאן ובכל מקום אחר, אין במקור אלא אם נאמר אחרת.

(5) דרכי הטיפול בנכס:

(11) התאמתו של הנכס או השירות לתיקן, למפרט או לדוגמה;

.42 על יסודות עילית הטעיה עמדה כי השופט שטרסברג כהן ברא"א 2837/98 ארך נ' בזק החברה הישראלית לתקשות בע"מ, פ"ד נ(1) 600, בפסקה 8 לפסק דין:

"הטעיה היא הצהרה כובשת. הטעיה נוצרת כאשר קיים פער בין הדברים הנאמרים (או המושתרים) לבין המצביעות. הטעיה יכולה לבואו בשתי צורות: האחת, הטעיה במעשה ורין של מגז שווה הכלול פרטם שאינם תואמים את המציאות; השנייה, הטעיה במחדר, קרי: אינגלוי פרטם מקום שיש חובה לנגולותם (ראו: ג' שלו דיני חחיהם [9], עמ' 225; ד' פרידמן, נ' חhn חווים (פרק ב) [10], עמ' 787). ודוק: אין דין עליה הטעיה לפי דיני החווים כבינו של אישור הטעיה על-פי חוק הגנת הצרכן. בעוד שבדין התווים על-מנת שתתגבש עילית הטעיה נדרש כי הצד הטוען להטעיה אכן טעה ובשל טעות זו התקשור בטעוה (ראו סעיף 15 לחוק החווים (חלק כללי), תשל"ג-1973), הרי שהאיסור מחייב חוק הגנת הצרכן רוחב יותר והוא חל על כל דבר... ועלול להטעות צבוק" (ההדגשה שלי – ט' ש' כ') גם אם הלה לא הوطעה בפועל (ראו: סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן וכן ע"א 1304/91 טפחות – בנק משכנתאות לישראל בע"מ נ' למפרט [1], עמ' 326)."

.43 בעת נבחן האם מעשייה של המשיבה "עלולים להטעות צרכו".

.44 המשיבה, חציה מגז ולפיו המץ אותו היא משווקת הינו "טבעי" או " натуральн", מקום בו מדובר במץ העשי מתרכיז, אשר אינו מץ טבעי, ואשר אינו מץ סחוט. כך גם קבוע התקון. זיהוי הטעיה לכל דבר ועניין.

.45 לעניינו, הטעיה המבקש לרכוש מוצר הנזהה להיות מץ טבעי (וصحוט), בעוד שבפועל רכש החובע מץ שאינו כזה העשי מרכז. מדובר בהטעיה בנושא מהותי, לעניין הטיב, המותות והסוג של הנכס, לעניין דרכי הטיפול בנכס (סעיף קטן 5), וכן לעניין התאמתו של המוצר לתיקן.

.46 לו היה המוצר מסומן באופן חולם, היה המבקש נמנע מרכישתו ורכש מצטבאי. לחדיפין, היה המבקש רוכש מץ העשי מתרכיז הנמכר במחירים נמוכים בהרבה.

.47 מסקנת הדברים היא כי גם עילית הטעיה עומדות לבקשת.

4. הגדרת הקבוצה והסעדים המגיעים לחבריה**ג. 4. 1. כללי**

.48. בהתאם לסעיף 10(א) לחוק תובענות ייצוגיות, הרי שבנסיבות אישור הtribunał כנציגת על ביהמ"ש הנכבד להגדיר את הקבוצה אשר בשם התובענה:

"אישור בית המשפט תובענה ייצוגית, יגידר בהחלטתו את הקבוצה שבסמה תוהל התובענה; לא יכול בקבוצה אדם שעילתה תביעתו נוצרה לאחר המועד שבו אושרה התובענה ייצוגית כאמור."

.49. אלו מציין כי קבוצת התובעים מוגדר באופן הבא:

"כל הלקוחות אשר וכשו את "מיין רימונטס 100% טבעי" המיבא ו/או משוק בידי המשיבה".

.50. לעניין הטעדים, חשוב להציג כי גם בהתאם להוראות הדין הכללי לבייהם"ש הנכבד סמכות רחבה לקבוע את הסעד הרואן במקורה של הפטור הוראות הדין. כפי שנקבע בדי'ם ב' השופט חסין ברע"א 6339/97 רוקר נ' סלומון, פ"ד נה(1) 199, 268:

"סמכות ליתן כל סעד יש לו לבית המשפט, והשאלה שלפנינו מסבה עצמה על שיקול דעתו של בית המשפט, אם ענייך לבעל דין סעד זה או סעד אחר. דומים הם אך אין זהם – לפועלו של בית המשפט של *Equity*, שהחאים את הדין להלים המשגנים. בית המשפט של *Equity* החזיק בסמכיות למעשה לייצור דין, וכן צור דין מיום ליום. אנו, לעומת עתה, אין לנו מוחיקות לכת כדי כן. עניינו הוא אכן וrisk בקשר הסעד, ולגירושנו מחזק בבית המשפט – מטבח ברייתו – בשיקול דעתוizia סעד ענייך למתדיין שהוכחה זכורת לפני."

ניתן לטעון, כי אותה סמכות שבית המשפט שואב מקרבו – היא עצמה כל אשפתה הפרשנות שבית המשפט נושא על גבו – כל אלה כולם בחומר סמכות שיקול דעת המוענקת לבית המשפט אם ענייך לתובע סעד זה או אחר בנסיבותיו של עניין פלוני. שיקול דעת, למחרת לומר, אין הוא שיקול דעת הופשי ואין הוא שיקול דעת בלתי מוגבל. בבית המשפט יפעיל את שיקול דעתו באורה 'שיפוט', תוך שיביא במנין שיקוליו את האינטרסים המתגושים בינם. ואולם שיקול דעתה בהעתקת סעד, באשר שיקול דעתו הוא, מהו זה חלק מבית המשפט.

אכן, הסעד אינו אלא טיפול לזכות, ובמקרים שיש זכות יש סעד: *jus ibi remedium*. בראשית שומה עלי עלי בית המשפט לקבע אם שמעון מחזק בזכות, ואם הפו רואן את זכותו של שמעון. משקיען כן, ולאחר שמייעת טיענותם של בעלי הדין, איזרץ בית המשפט אל מבחן הטעדים וועל הוא מעיל למדפים את הסעד הרואן כי ינתן, לדעתו, לתובע.

.51. הדברים יפים מבחינה קל וחומר כאשר עסוקין בתובענה ייצוגית. בעקבות הקיום חוק תובענות ייצוגיות, ניתן לביהמ"ש שיקול דעת רחב לצורך פסקת סעד בתובענה ייצוגית. כפי שציין ב' השופט בימיי בת"א 1065/05 שהי נ' תדייראן (פורסם בנבו, ניתן ביום 14.2.08):

"הגדרת השאלה המשפטות לכל חברי הקבוצה מצריכה בירור של הטעדים המבוקשים בבקשת אישור התובענה ייצוגית. מגמת החוק החורש להעניק לבית המשפט שיקול דעת רחב בעניין אישור התובענה ייצוגית וזרק ניחולה, מוצאת את ביטויו גם בטעדים שיקון לפסק בtribunał ייצוגית. סעיף 20 לחוק דין בסעדים שניין לפסק בתובענה ייצוגית, ואלו כוללים "מתן פיצוי כספי או סעד אחר לחבריו הקבוצה", בהתאם להוראות שבסעיף 20. סעיף 20(ג) לחוק קובע: מצא בית המשפט כי פיצוי כספי לחבריו הקבוצה, כולל או חלקם, אינו מעשי בנסיבות העניין, בין משומות שלא ניתן להזותם ולבצע את החקלאם בעלות סכירה ובין מסיבה אחרת,

רשאי הוא להורות על מתן כל סעד אחר לטובות הקבוצה, כולה או חלקה, או לטובה הציבור, כפי שמצוין לוכן בנסיבות העניין".

.52. כפי שיובהר להלן, בהמ"ש הנכבד יתבקש ליתן צו הצהרתי המורה כי המשיבה הפרה את הוראות הדין, וכן לחוץ צו עשה המורה למשיבה להימנע בעתיד מהמשך הפרתו. בנוסף, יתבקש בהמ"ש הנכבד לפסק לטובות הקבוצה פיצוי כספי.

ג. 4. 2. צו הצהרתי וצו עשה

.53. בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת ליתן צו הצהרתי, ולפיו המשיבה פعلاה בגיןו לדין בכך שסימנה את המוצרים נושא התביעה בתואר "טבעי" או "סחוט". כמו כן, מתבקש בהמ"ש הנכבד ליתן צו עשה, ולהורות לנتابעת לחדר באופן צופה פנוי עדיז מהפרת הוראות הדין.

.54. סעדים שcalarו הינם אפשריים ואנו רואים בהתאם להוראות חוק טובענות ייצוגיות. כפי שנקבע בידי כב' השופט אלטובייה בבש"א (ת"א) 04/21177 ג'ניי טל נ' מגדל חברה לבטווח בעמ' (נבו, 2009.1.15.):

"כפי שנקבע לעיל, הפרו המשיבות את חובת הנגליי היוזם המוטלת עליהם בכך שלא הסבו את תשומת לכם של המבוקחים המשותפים בזה"ל כי בעת השירות כפופה יכולת ניצול הפטוליות להוראות רשותות הצבע. לפיכך, יש להיעתר לבקשתם של החובעים ולהעניק להם את הטעם החזרתי-החולפי המדרש על דם, הינו תיקום של התגנמות שנפלו בפוליטות..."

לא נותר אלא לקבוע כיצד על המשיבות למלא אחר חובת הנגליי היוזם בקשר עם הוראות הדין הצבאי. באשר לכך, יש להתייחס לנדרש מהבORTH בשני מועדי הזמן הROLONGTIMים למידע נשוא התובענה, הינו בשלב עבר לכריתתו של הסכם הביטוח ובמהלך תקופת הביטוח עבר לגיטשו של המבוקחים. ראשית – על המשיבות, לכלול בפוליטת הביטוח פיסקה "בולטת", במשמעות שניית למונה זה בדין הביטוח, המפנה את תשומת לב המבוקחים כי השימוש בפוליטה כפוף בעת השירות הצבאי להוראות הצבע המשנות מפעם לפעם. שנית – על המבוקחים לידע את המבוקחה לקרה מועד גירוש הצפוי, במועד שמאפשר ביטול ההתקשרות מבחינת נבית תשלומי הפורמייה, כי אופן השימוש בכיסוי הביטוחי מושפע מהוראות הצבע..

וכפי שנקבע גם בת"ץ 09-03-9386 שור ואח' נ' מפעל הפיס (2009/11/17, נבו), בפסקה 10 לחרלה:

"האם מבחינות מדיניות משפטית ראוי להכיר בעילה שהסעד המבוקש בה הוא ציווי במסגרת טובענה יציגות? לכארה סעד של ציווי הוא התגלומות הסעד "הטהרו" בתובענה יציגות אשר נועד לעשות שירות ציבוררי לציבור כולם ולא עניינו - כסף. עם זאת יכול לטעון החטוע כי התבע עשה מלאכתו קלה, נוכח הקושי להוכיח בכך כתביעה כספית, והוא מסתפק בסעד של ציווי ומוחיד את הקבוצה ללא סעד ממשי שהוא פיצוי. כמו כן פסק דין שניין בעניין הציווי יהווה מעשה בית דין שיכبول את חכרי הקבוצה וימנע מהם להגיש תביעה אישית כספית (אלא אם כן תוכר זכות לפיצול סעדים - ואני מבינה דעתה לעניין אפשרות זו במסגרת טובענה יציגות). התשובה היא שלבית

המשפט שיקול דעת לגביו כל תביעה אם לאשר אותה כתובענית **"יעוגית"** (סעיף 8(א) בחוק תובענות יעוגיות). על בית המשפט לשקל כל מקרה לנפלו. נראה לי כי במסגרת שיקול הדעת רשאי בית המשפט לשקל - אם השירות הציבורי "שעשה" זאת חשוב כשלעצמם, ככל שהוא עונה על מטרות חוק תובענות יעוגיות; שם לא תותר הנגשת התביעה לسعد של ציורי ולא יכול תובע יעוגי לטענו בטענה של פיזור, עקב המגבלות של הפסיקה, לא מצא להן אדרוי (להבדיל מהליך או פלילי) שיוכל לאכוף הוראות דין שבגין עומדת זכות להגיש תובענית יעוגית; שהצרוך הבודד לא יטוח להגיש התביעה אישית שלא במסגרת תובענית יעוגית לממן ציורי הוואיל והחותמות הכרוכות בהגשת התביעה מעין זו נברחות מאר לעומת הפיזוי הכספי שהוא עשוי לזכות בו."

לאישור צווי עשה כפיצו בתובענית יעוגית ראה בשא 3423/07 דוד סלomon נ' מחלבות ג' בע"מ (נבו, 3/9/2009), וכן תצ (מרכז) 09-08-1925 אמרו רוזנברג נ' אי.פי.אי. (תנווע וונגה) (ישראל) בע"מ (נבו, 5/7/2010) שם נקבע כי:

"תכליתה של התביעה מהסוג הנדון היא אכיפת חוק חניה לנכיב וחוק שיויין זכויות, והגבות המודעות להוראות החוקים, של אנשים עם מגבלות ושל הציבור ו גופים ולבנטים אחרים, כמו המפעיל בענייננו. חוק חניה לנכים מטרתו, בין היתר, להבטיח נגשנות של אדם עם מגבלות למקומות ציבוריים שהגישה הנגישה היחידה אליהם היא דרך חניה הכווכה בתשלום. סעיף 4 בחוק מחייב על המפעיל או המחזיק של המקום הציבורי חובה לשולם بعد חניה במקום ככל שנדרש מקום חניה לאדם עם מגבלות. משמע - אדם עם מגבלות זכאי לפטור מתשולם בעדו חניה במקום ציבורי כאמור.

- נראה לי כי הסדר הפשרה המוצע מקידם תכליות אלו בצויה נאותה. הנבעת תroleה לנבות תשולם מבעלי הקבוצה. הוצב שילוט בכינסה לחניון, על מקומות התשלום וביציאה מהחניון, המודיע לבעלי הקבוצה על זכומם לחנות ללא תשלום. בכך פעלת הנבעת לידעו חברי הקבוצה בדבר זכותם לפטור מתשולם עבור החניה. בכך גם הושו מטרות החוקים.

כמו כן נראה כי עקב הבקשה נושא הדיון מידאן הרשות לכך שהמפעיל החושש של החניון שבא תחת הנבעת, ינהג על פי הוראות החוקים. הרשות אמונה לא הייתה צד בהליך אך נכחה בדיון שהתקיים ביום 16.2.10 נוכח בבקשת הנבעת לציופה כמשיבה נוספת בבקשת האישור. אני ערה לכך שההסדר אינו כולל השבה ואולם נראה לי כי בנסיבות העוני שלפני ההסדר סביר למרות האמור.."

ג. 3.4. סעד כספי

.55. לחברי הקבוצה נגרם נזק ממוני, שכן הם שילמו בגין המוצר ואו לא זכו לקבל מוצר בבקשתם. כמו כן, נגרם לחברי הקבוצה נזק בלתי ממוני.

.56. לצורך הערצת הנזק המצרי שגורם לחבריו הקבוצה, יש צורך לקבלת נתוני המשيبة. לעניין התקם הממוני, ניתן יהיה לחשבו בהתאם על נתוני המכירות של המשيبة.

.57. לעניין הנזק הלא ממוני, הנזונים להם יידרש המבוקש נדרשים להתייחס לכמויות לקוחותיה של המשיבה או למכער יסתפק המבוקש בכמויות המכירות מתוך ניתן יהוור (אוון סטטיסטי) את מספר הלקוחות.

.58. בהעדר נתונים, הנזה להעירק את נזקם המצרי של חברי הקבוצה על סמך הערכות שמרניות.

א. המבוקש מעריך כי כמויות המכירות של המוצרים נשוא התביעה החל ממועד יצורם הינה בסך כולל של 6 מיליון ש"נ, כך שסכום החשבה הכלול (50% מגובה המכירות) הינו בסך 3,000,000 ש"נ.

ב. המבוקש מעריך אוון שמרי כי המוצר נרכש ביזי 200,000 לKEROT, כך שסכום הנזק המצרי בגין הפגיעה באוטונומיה הינו בסך 2,000,000 ש"נ נוספים.

ג. בחישוב פשוט, הנזק המצרי לחבריו הקבוצה עומד על סך 5,000,000 ש"נ.

.59. למרות האמור, יعتمد סך הנזק על דרך השמרנות, ובכך 4,000,000 ש"נ.

.60. לאחר מועד אישור התובענה כייצוגית, יבוצע חליך גילוי מסמכים משוחרר, ולאחריו ניתן יהוור לחשב בצורה מדויקת יותר את הנזק המצרי אשר נגרם.

.61. מכל האמור לעיל מתבקשbihמ"ש הנכבד לעשות שימוש בסמכותו ולהורות כדלקמן:

א. לאשר את ניהול התובענה כתובענה כייצוגית, לדון בה ולהכריע בה לטובת המבוקש.

ב. להורות על חזורcis להוכיח נזקם של יחידי הקבוצה.

ג. לפסק לטובת חברי הקבוצה פיצוי כולל בסך 4,000,000 ש"נ (או כל סכום אחר אותו ניתן bihm"sh הנכבד לנכוון לפסק בנסיבות העניין בהתחשב בין היתר בשאלת אם לאחר הגשת התביעה המשיפה המשיבה במעשייה הפטוליט).

ד. להורות על מתן צווי עשה וצווים הצהרתיים כמפורט לעיל.

ה. לפסק פיצוי מיוחד למבוקש בגין הטרחה, והסיכון אליו נטל על עצמו מען חברי הקבוצה.

ו. להורות על תשלום שכר טרחה לעורכי הדין המייצגים בהתאם לשיקולים שפורטו לעיל.

יוֹחָי אַבְנֵר, מִינְיָם
בֵּן הַתּוֹבֵעַ

הקנות תובענות יציגות, חש"ע-2010

טופס 3

(תקנה 19)

חו"ה למנהל בית המשפט¹

לכבוד

מנהל בית המשפט

חדרן: חוותה לפי חוק תובענות יציגות

מספר תיק:

בבית משפט: מחו"ד מרכז

שמות הצדדים: 1. נמרוד אליפריה באמצעות ב"כ עוזי יהוי גבע

2. באמצעות ב"כ

3. באמצעות ב"כ

ונגד

ג. ויליפוד אינטרנשיונל בע"מ באמצעות ב"כ

פרטי המודיעין:

שם: עוזי יהוי גבע

כתובת: דרך מאיר ויסגל 2, רחובות

פקיד בהליך: טובע נתבע ב"כ טובע ב"כ נתבע חבר קבוצה אחר

זאת הודעה על:

הגשת בקשה לאישור לפי סעיף 6(א) לחוק; הגורת הקבוצה לפי הבקשה: כל צרכני המשיבה; מועד הגשת הבקשה: 4.7.17; שאלות של עובדה או משפט המשותפת ל_kvוצה לפי הבקשה; האם הווער החוק; תמצית הבקשה לאישור התובענה: הפרת החוק; הסעד המבוקש: כספי וצוות; עשה; הסכום או השווי המשוערים של תביעותם של כל הנמנים עם הקבוצה: 4,000,000 ש"ח [סה"כ 20 מיליון];

החלטת בית משפט להתייר צירוף של אדם לקבוצה לפי סעיף 10(ב) לחוק;
 החלטת בית משפט בדבר אישור תובענה יציגות או בדבר דחיה של בקשה לאישור לפי סעיף 14: הגורת הקבוצה לפי סעיף 14(א)(1); עילות התובענה והשאלות של עובדה או משפט המשותפת ל_kvוצה לפי סעיף 14(א)(3); הסעדים הנתבעים: [סה"כ 20 מיליון];

החלטת בית המשפט ולפיה ניתן להגיש בקשה למינוי טובע מייצג או בא כוח מייצג במקום טובע מייצג או בא כוח מייצג לפי סעיף 16(ד)(1) לחוק;
 לא הוגשה לבית המשפט, בתוך התקופה שקבע, בקשה למינוי טובע מייצג או בא כוח מייצג במקום כל התובעים המייצגים או כל בא הכח המייצגים בתובענה יציגות אשר בית המשפט אישר את הסתלקותם או מצא שנbezרכם להמשיך בתפקידם לפי סעיף 16(ד)(2) לחוק;

הגשת בקשה לאישור הסדר פשרה לפי סעיף 18(ג) לחוק;
 החלטת בית משפט בכל הנוגע להסדר פשרה לפי סעיף 19 לחוק;

אחר:

להודעה זו מצורפים מסמכים الآלה:

1. תביעה יציגות

2. בקשה לאישור תובענה יציגות

¹ פורסם ק"ה תש"ע מס' 6915 מיום 29.7.2010 עמ' 1442.

.3

.4

.5

תאריך

לכז
newcomer